Jonas columba ⁊ dolens filius amathi qui fuit de geth. que eſt in ofir ad gentiū p̄coniū mittit᷑. miſſus cōtemnit. contēnens fugit. fugien s dormit Propter quē piclitat᷑ nauis. Sʒ ſors latentē repit. cetus abiectū deuorauit. ⁊ orantem reuomuit. Reiectus p̄dicauit ſubuerſionem. Sed contriſtatur in penitentia vrbis. ⁊ ſaluti gētiū inuidet. Gaudet etiam edere virenti vmbraculo. ⁊ dolet ſubito areſcentis. Cuius ſepulcrū in quadam urbium geth in viculo demō/ſtratur. qui eſt in ſcdo miliario ſeffori. itinere q̄ pgitur tyberiadem.

Nullus tipi ſui melior interpres eſt q̄ɜ ille q̄ pphas inſpirauit et veritatis future in ſeruis ſuis quaſi p q̄ſdam lineas perduxit. q̄ ad iudeos chriſtum dei filiū neſcientes dixit. Viri niniuite ſurgēt. c. g. i. i. ⁊ c. e. c. q. p. e. i p̄. i. Et ecce plꝰ q̄ɜ iona h. Condēnatur carnalis iudeus credē te mūdo. ⁊ niniue agēte penitentiam incre/dulus pit.

Et factū eſt Ad ea q̄ in mente pphete ſpū ɜuoluebantur. cōtinuat᷑ hec coniunctio ſcilicet. et.

Et factū eſt. Mo re pphete multa in ſpiritu videns. de multiſ in hec v̄ba prūpit

Ciuitatem. Mūdum. ut queɜ cōtempſit iudeus. totus mundus recipiat. quē quaſi pulchram domum fecit deus homini ſibi ſeruituro. q̄ quia per ſupbiam aberrauit. ad penitentiā reuocatur.

Jonas qui intpretatur columba. mittit᷑ ad niniuen q̄ ſpecioſa dicit᷑. Sic chriſtus ſpiritu ſancto plenus ad mundum qui ex artificio creatoris ſm grecā linguam. coſmos id ē ornatus ⁊ pulcer dicit᷑ Unde. vidit deus cūcta que fecerat. ⁊ erant valde bona. Quē ergo contempſit iſrael. totus mūdus exaudit. vt depoſita ſupbia qua corruit. p deſcendentem dei filiū: humilis in celum aſcendat.

hoc regis iſrael. qui deo derelicto cum populo ſuo in ſamaria ydoliſ ſacrificabat. ionam propheta fuiſſe quartus liber reguʒ indicat. Js cum prophetia illuminante peccatores ciuitatis niniue dei miſericordiam conſecuturos videret. ne falſa predicare videretur: ad denunciandum interitum eiuſdem ciuitatis ire nolebat. Nam ſicut deus ad abraam de impietate ſodomorum ⁊ gomorreorū loquēs dixit. clamor ſodomoruʒ ⁊ gomorreorum puenit ad me. ita ⁊ de niniue dicit᷑. eo ꝙ aſcenderit clamor malicie eius ad eum Et quia ſentētia dei de ſodomiſ facta minime reuocata eſt. ita et ionas aduerſum niniuen platam ſententiam reuocari nolebat. diuine diſpenſatōis ignarus. qui ſalutem hominuʒ ad ſe conuertentium magis vult q̄ɜ interitum. Hoc illi acciderat qđ ⁊ ſācto heliſeo. qui filium ſunamitis mulieris mortuum ignorauit. Jō a cōſpectu dei ionas fugere ſe putabat. humanum aliquid paſſus dicente dauid. Quo ibo a ſpū tuo ⁊ quo a facie tua fugiam?

Incipit argumentum.

Jonas columba pulcerrīa naufragio ſuo paſſionem domini p̄figurans. mundum ad penitentiam reuocat. et ſub nomine niniue ſalutem gentibus denunciat.

Cum ionas ſm interpretationē ipſius. chriſti figuram p̄ferat. non eſt neceſſe vt totum ordinē hyſtorie ſcđm allegoriam ad chriſtum nitamꝰ referre. ſꝫ ea tantū q̄ ſine piculo interpretatōnis ſane poſſunt intelligi. Cū enim ſicut ait apoſtolꝰ in p̄mis pentibus ſacramentū chriſti et eccleſie p̄miſſum ſit. non omnia q̄ de ipſis pentibus dicunt᷑. ad hoc ſacramentuʒ poſſunt referri.

Quia aſcendit. Simile in geneſi. Clamor ſodome et gomorre multiplicatus eſt. Et ad caim. Vox ſanguinis fratris tui c. a. m. d. t.

Et ſurrexit. Nouerat ppheta reuelante ſpiritu ꝙ penitentia gentiuʒ ruina ſit iudeorū. et ideo amator patrie. non tam inuidet niniue. q̄ɜ cupit non pire populū ſuum. Sciebat enim moyſe orante dominū occaſionem liberatōnis iſrahelitarū habuiſſe. Viderat etiam pphetas mitti ad iudeos ad penitentiā prouocandos. balaam etiā diuinū de ſalute iudeorū pphetaſſe. dolet ergo ſe ſolū electū q̄ ad hoſtium ciuitatē mittat᷑. vbi eſt ydolorum cultus et dei contemptus Timebat etiā ꝙ quādoq̄ɜ gētes crederēt et iudea excecaret᷑. Timet ergo ne ſuo tēpore p occaſionē ſue p̄dicatōis cōuerſis gētibus iudei penitus relinquerent᷑. et ideo fugit.

Tharſis. ſm ioſephum ciuitas cilicie. ſm ꝙ in paralipomenon legit᷑ locꝰ eſt indie. Hebrei vero putant mare generaliter tharſis vocari. Unde in ſpiritu vehementi conteres naues tharſis. id eſt maris. Qđ magis conuenit fugitiuo ⁊ timido vt non certum locum fuge eligeret. ſꝫ ſufficeret ei q̄cūq̄ɜ eum mare deferret Vel ſm ꝙ tharſis cōtemplatō dicitur ⁊ gaudij. propheta ad gaudium quietis ire feſtinat. magis volens ſe totum tradere theorice ⁊ pfrui pulcritudine. ⁊ varietate ſcientie qđ ſignificatur p ioppen q̄ ſpecioſa dicitur q̄ɜ occaſione ſaluti gētium pire populū. de quo chriſtus ſm carnem erat naſciturus.

Miſtice chriſtus aſſūpta carne quodāmodo fugiēs patriāʒ. i. celeſtia venit ī tharſis. i. mare huius ſeculi. in quo clamabat Pater ſi fieri pōt. trāſeat a me calix iſte. ne damnato iudeorū populo. multitudo gentium credat Et tantū dilexit populū illū p dilectione patrum et promiſſione ad abraam vt in cruce diceret Pater ignoſce illiſ q̄r neſciunt quid faciunt Hac enim dilectione in extremo litore qđ pulcerrimum dicebat᷑ eo ꝙ in iudea erat. nō vult tollere panem filiorum et dare canibꝰ Sed q̄a venerat ad oues iſrael. dat vectoribus p̄cium. vt q̄ primum populum ſuum venerat ſaluare. ſaluet accolas maris et inter tempeſtates. i. ſuā paſſionem. ⁊ crucis conuitia: ſubmerſus in iferno. ſaluet eos q̄s quaſi in naui dormiendo negligebat.

Ca. I

Et factū eſt verbum domi ad

ſ chriſtum ſup quē ſpūs in ſpecie columbe quiet. p nobis dolens ſ veritatis. deꝰ veritas eſt ſ Pater ad filium

ionam filium amathi dicēs Surge ⁊ vade in ciuitatem niniuē grādem. ⁊ predica in ea. quia aſcēdit

ſ putans ꝙ iram dei vitare poſſet in alieno loco. ſi iudeam relinquat. in qua ſolummō deū notum putabat. et in hoc imitatus eſt caim.

malicia eorum coram me. Et ſurrexit ionas vt fugeret in tharſis a

ſ ſꝫm ſitum loci ſ portuʒ iudee in quo vſq̄ɜ hodie monſtrant᷑ ſaxa in quibus andromeda ligata pſei auxilio eſt liberata.

facie domini. Et deſcendit ī ioppen. ⁊ inuenit nauem euntem in

ſ mercedem ſubuectōnis ſ Ut fugitiuus ſolicite querens latebras

tharſis. Et dedit nauluʒ eis ⁊ deſcendit in eam. vt iret cum eis in

ſ deo aduerſante nichil ſecurum.

tharſis a facie domini Dominus autem miſit magnum ventū in ma

ſ cum prius oīa eſſēt tranquilla.

ri. ⁊ facta eſt tempeſtas magna in

ſ concutiebat᷑ ad contritōem ſ q̄r piclitantem ſuſcepat.

mari. et nauis piclitabatur conteri. Et timuerunt naute. ⁊ clamaue

ſ arbitrantes nauem ſolito onere grauari. neſciunt totum pondus eſſe fugitiui pphete

runt viri ad deum ſuum. ⁊ miſerunt vaſa que erant in naui in ma

ſ Ut fluctus leuior tranſiliret.

re vt alleuiaretur ab eis. Et ionaſ deſcēdit ad interiora nauis. et dor

Per fugam pphe poteſt ſignificari humanū genus. quando contemnens p̄cepta dei ab eius facie receſſit. et mundo ſe tradidit. et poſtea ſeuiēte contra ſe mūdi naufragio compellit᷑ reuerti ad eum quem fugiebat. et que ſibi ſalutaria putauerat vertuntur in pniciem. nec ſolum non pdeſt auxiliū hoim his q̄bus p̄betur. ſꝫ etiā p̄bentes pariter conteruntur. ſicut legimus egiptum vaſtatā ab aſſirijs. quia contra voluntatem dei p̄bebat auxilium iſrahelitis.

Et clamauerūt Neſcientes veritatem. non ignorant dei prouidentiā ⁊ ſub errore religionis ſciunt eſſe aliquid venerandum. iſrael contra nec bonis nec malꝭ intelligit deū. et chriſto plangente pſm ſiccos habet ocłos.

Et dormiebat. Alijs turbatis ppha ſecurus et tranquillus deſcribit. vt i iterioribus nauis placido ſomno pfruatur. Vel pōt dici ꝙ conſcius fuge et peccati alijs ignorantibꝫ cauſam tempeſtatis ipſe fluctus contra ſe intumeſcentes videre non audet. et dormit non ex ſecuritate. ſꝫ ex triſticia. ſicut apli in paſſione domini.

Grauis ſomnus pphe ſignificat hominē torpentē ſopore erroris. cui nō ſufficit fugere a facie domini. ſꝫ inſup quadā vecordia obruit᷑ ignorat dei

ſtram ⁊ ſecurus dormit. ⁊ pfundū ſomniū rauca nare ſonat

Tropol'. Multi ſunt qui cū iona nauigantes. et habentes pprios deos ad contemplationē gaudij ire feſtinant. Sed poſtq̄ȝ ionas ſorte fuerit deprehenſus. ⁊ morte illius mundi ſedata tempeſtas. ⁊ mari tranquillitas reddita. tunc vnus adorabit' deus. ⁊ immolabunt' ſpirituales victime. q̄s iuxta litteram ī medijſ fluctib' non habebāt

Et dixit vir ad Sepe experti naturam ventorum et tempeſtatum non vident ex ſolitis cauſis fluctus conſurgere. Qz ſi eſſet ſorte non quererēt auctorem naufragij. nec p rem incertam certuȝ piculū vitare cupent.

Qz mathias ſorte eligit'. ⁊ h' fugitiu' ſorte dephendit'. nō agit' virtute ſortium ſ; voluntate dei. qui ſortes regebat incertas. Nō ergo hoc exemplo debemus credere vl' vti ſortibus. quia priuilegia ſingulorū non poſſunt legem facere communē. Voluntate dei pharao ⁊ nabuchodonoſor iudicio ſomniorum futura cognoſcūt non tamē ideo vbiq̄ȝ ſomnijs ē credendum

Indica nobis Sub mira breuitate interrogat' pſona. regio. ciuitaſ ut ex hiſ cā piculi cognoſcatur.

Hebreus ego ſū Non dixit iude' ſum quod nomen ipoſuit populo ſciſſura. x. tribuum a duabuſ. ſ; hebreus quod nomē generale erat tam duabus q̄ȝ. x. tribubus

Cum indicaſſet ſe dominū timere. indicauit ſe etiam a facie ipſius domini fugiſſe et eius pcepta nō feciſ'ſe. ideo timent viri. q2 intelligunt ſanctuȝ. et ſancte gentis virum. et magnum eſſe qui fugit. ſ; maiorem eū qui querit. non audēt tradere. celare nō poſſūt

Cum cōfiteat' creatorem maris et aride. cur aridam relinquēs arbitrat' ſe cōditorem maris in mare ſe poſſe vitare

† ſ Naturale eſt vnumquēq̄ȝ in ſuo piculo pluſ de alio q̄ȝ de ſe ſperare

mieb at ſopore graui. † Et acceſſit

† ſ qui alios debuit conſolari turbatus tanto diſcrimine.

ad eum † gubernator et dixit ei.

ſ Stulte ſecuritatis arguit

† ſ contra cōmune piculū cōmunis fiat oratio

Quid tu ſopore dprimeriſ? † Surge inuoca deum tuum. ſi forte cogitet deus de nobis vt non pereamus. Et dixit vir ad collegam ſuū Venite et mittamus ſortes. ⁊ ſcia

ſ .i. afflictō

mus quare hoc ſit nobis. Et miſerūt ſortes. ⁊ cecidit ſors ſup ionā

† ſ quem ſors indicauerat. cogunt ppria voce confiteri.

Et dixerunt ad eum. † Indica nobis cauſa cuius iſtud malum ſit.

ſ quid operis agas † ſ de qua regione l' de populo cuius ciuitatis.

quod eſt opus tuum. † que terra tua. vel ex quo populo es tu? Et

† ſ Tranſitor ſicut abraam et alij patres qui fuerunt pegrini huius mundi.

dixit ad eos. † Hebreus ego ſum.

ſ non deos quos colitis. ſed eum qui omīa fecit. et in omnibus potens eſt. † ſ .i. colo quem vos ignoratis. vel timeo vt ſeruus. et ſi non diligo vt filius.

⁊ dominum deum celi ego † timeo

† ſ De qua fugio ſ ad diſtinctōem maris. non terram ſed aridā. eleganter vocat

ſ in quo fugio

qui fecit mare ⁊ † aridam. Et timuerunt viri timore magno. ⁊ dixerūt ad eum. Quid hoc feciſti? Cognouerunt enim viri q2 a facie domini fugeret. quia indicauerat eis

Et dixerunt. Quid faciemus tibi.

ſ Eo facto † ſ ecce cauſa quare hec querebāt

et ceſſabit mare a nobis. † Quia

Et dixerūt ad eum Increpando. Quaſi. ſi times deū quē tā potētē pdicas. quomō putas te eum poſſe euadere. Vel interrogantes dicūt. volentes noſſe cauſam fuge. cur relicta ppria terra in mari ſalutē querat.

Quid faciem' tibi Rogant vt ipſe ſit remedio qui fuit auctor peccati. quaſi expoſuiſti cauſam morbi indica et ſanitatis. Ex tumore maris intelligim' iram dei cōtra nos q2 fugitiuum ſuſcepim'. Sed occidemus te. vt hanc irā mitigemus. Cū vero cultor dei ſis. tuū eſt impare. quid opus ſit facto. noſtrū eſt manus adhibere. vt ſic auerſa ira dei ceſſet mare.

Et dixit ad eos. Fugitiuus deprehenſus non diſſimulat nō negat ſed confeſſus culpam libenter aſſumit penam malens ex ſuo peccato ſolus pire q̄ȝ alij ſecum peccēt ⁊ peant. Inſtruit' etiam p ſalutem et conuerſioneȝ nautaruȝ. magnā niniue multitudinē ſimili confeſſione poſſe ſaluari.

All'. Hi venti. hi fluctus ad chriſtum et ad eccleſiā piclitantem referunt' vel ad apoſtolos ſuſcitātes. qui eum in paſſione deſerētes. in fluctib' turbāt'. dicit ḡ chriſt'. quia videt me mūdus vobiſcū ad contemplationē gaudij nauigare. vt vbi ego ſum et vos ſitis. idcirco fremit et me cupit deuorare. vt vos piter occidat. nec ītelligit quia velut eſcam in hamo capit. vt mea morte moriatur. Tollite me et mittite me in mare. Tempeſtaſ ḡ propter me contra vos ſeuit. me moriēte ſedabitur. non eſt veſtrum mortem arripere. ſed illatam ab alio libenter ſuſcipere. niſi vbi caritas piclitatur.

Et remigauerūt. Prolata contra ſe ſententia. tamen ī cultorem dei non audēt manum mittere. ideo laborant ad terram reuerti. malentes perire q̄ȝ ſanguinem fundere. Remigant autem quia putant abſq̄ȝ ſacramento illius q̄ paſſurus erat poſſe nauē de piculo liberari. cū ione ſubmerſio ſit nauis releuatio.

Et clamauerunt Conteſtantur deum. vt quod facturi ſunt non imputetur eis ad culpam. Quaſi dicat' nolum' interficere tuū pphetam. ſed ipſe confeſſus eſt iram tuam. et tempeſtas tua eum arguit. voluntas tua manib' noſtris explet'. Simile quid facit et dicit pilatus. qui lauans manus ait Mūdus ego ſum a ſanguine iuſti huius. Nolūt gentes pire chriſtum. innocentem teſtantur ⁊ iudei dicunt. ſāguis eius ſuper nos ⁊ ſuper filios noſtros

ſ nutu dei pſequens fugitiuum † ſ dum morātur naute aſpius fiebat oſtendens ſe vltionem creatoris non poſſe differre

mare ibat ⁊ † intumeſcebat ſup eoſ

† ſ Me querit tempeſtas. me pdite vt mea morte viuatis

Et dixit ad eos. † Tollite me. ⁊ mittite me in mare. † et ceſſabit mare a

† ſ Non ignoro in meam penam elemēta turbari. ſi ſenſero tempeſtatem. vos recipiet' tranquillitatē

vobis. † Scio enim ego quoniam propter me tempeſtas grandis eſt

ſ qui me recepiſtis.

hec ſuper vos. Et remigauerūt viri vt reuerterentur ad aridam. et non valebant. quia mare ibat et intumeſcebat ſuper eos Et clamauerunt ad dominuȝ ⁊ dixerūt † Queſumus domine ne peamus in anima iuſti viri iſtius ⁊ ne des ſuper nos ſanguinem innocentem. q2 tu domine ſicut voluiſti feciſti. Et

† ſ Scientes mortem peccati peiorē eſſe q̄ȝ vite. et ex magna fide p anima alterius pcant'.

ſ cum ipſi piclitentur corpore

ſ Non rapiūt. ſȝ cum obſequio et honore portant † ſ Non repugnantē ſed manus p voluntatem dei prebenteȝ

ſ chriſtum.

tulerunt ionam † ⁊ miſerunt in mare. ⁊ ſtetit † mare a feruore ſuo. Et

† ſ Mare quod abſente iona iraſcitur. iam deſideratum apprehendēs tenet. gaudet. et confouet. et ex gaudio tranquillitas redit

† ſ ex tota anima. ex toto corde. ex tota virtute

timuerunt viri † timore magno dominum. ⁊ immolauerunt hoſtias domino et vouerunt vota.

Ca. II

ſ Morti et inferno pcipit vt prophetā ſuſcipiant. ſed quantū gaudent in deuoratōe tantum lugent in vomitu.

ET preparauit

Qz eum ſuſcepim'. q2 mare ſeuit. q2 ſorte dephenditur. q2 ipſe indicat quid de ſe fieri debeat. opus eſt tue voluntatis. Unde ſaluator. in pſalmo. Dn̄e vt facerē voluntatē tuā volui.

Ante paſſionem chriſti errores ⁊ diuerſa dogmata quaſi contrarij fluctus turbabant nauiculam eccleſie. ⁊ totum humanum genus. ſ; poſt paſſionem eſt tranquillitas fidei. pax orbis. conuerſio ad deum. omīa ſecura: Ita poſt pcipitationē ione mare ſtat a feruore.

Et timuerūt. Ante paſſionem timētes clamabant ad deos ſuos. p' paſſionem timent deum venerando et colendo. et immolant hoſtias q̄s iuxta litteram in fluctibus non habebāt. ſ; ſacrificium ſpiritus contribulati. ⁊ vouent vota ſe amplius a deo non receſſuros. cernentes ex fuga tempeſtatis verba pphete vera fuiſſe.

Ca. II.

Et preparauit. Vel ab initio cū conderet. vel iuxta nauē fecit ve

nire vt ꝑceptem ſuſcipet·et ꝑ morte habitaculū pberet. vt qui in naue iratum ſenſerat deū in morte ſentiret ꝓpicium.
Et erat ionas· Sicut ionas ꝑ hoc ꝙ fuit tribus diebus·et trib⁹ noctibus in ventre ceti, indicat paſſionem. ſic et oratio eius tipus eſt orōnis chriſti

Qui credit tres pueros ita de incendio liberatos. vt nec veſtimenta coꝝ odor ignis attingeret·non debet dubitare de ſalute ione in ventre ceti.

Dicunt quidam ī paſceue·quando o ſole fugiente a ſexta hora vſqꝫ ad horam nonā nox ſucceſſit diei· duas noctes ꝛ dies ibi ꝯputādas vſqꝫ ad mane ſabbati. ꝛ appoſito ſabbato cum nocte ſequenti. tres dies ꝛ noctes computari. alij intelligūt ſinodochicos ·i. a parte totum·

Clamaui de tri: Dum uidere immanē beluam. rictus aptos recordatus ſum dei. ꝛ clamaui · vl' in aquis cedentibus clamore locum inueniente. vl' ſolo cordis affectu·

Quant uꝫ ad ionā patet ꝙ clauſus utero in medio maris fuerit ſaluator vero ī carne apparens habitationem huius terre tempeſtatibus plene exptus eſt. ꝗ ad compatōnem celeſtis habitatōnis mare et tempeſtas dicit'· Unde. Infix⁹ ſum in limo p. ꝛ n. ē. ſ. Et iterū. Ueni in altitudinem maris. ꝛ t. d. me.

Iuxta anagogē in corde maris·i·in medis tempeſtatibus ſe eſſe cōmemorat. ꝛ tamē inter amaras aquas temptat' iuxta omīa abſqꝫ peccato· non ſēſit amaritudinem aq̄rum. ꝟ circundatus et refocillatus eſt dulcedine fluminis. q̇ letificat ciuitatem dei·

In perſona ione patet hec omīa ad literam facta In chriſto omnis temptatō ſine peccato·que dei voluntate ꝯtigit. non opprimens ꝟ tranſiens fuit·q̇a in eo vires amiſit. vt q̇ in ea ꝑiclitari ſolebāt. ꝑ iſtum vincentem liberarent'.

Abiectus ſum. Qui formam ſerui accepam fragilitatem hominis imitatuſ. anteqꝫ clamās exaudirer. dixi·q̇ in te lumine lumē eram. hō fact⁹ abiectus ſum·vt ꝑ ꝟ humanū gen⁹ ad te reducam

Uidebo templum. Hocione conuenit· vel optanti vl' confidenti qui ꝓphetico ſpiritu hoc futurū contemplabat'. chriſto aūt conuenit iuxta qđ legit'. Pater clarifica me apud te·claritate quā habui anteqꝫ mundus fieret. ſicut templū patris eſt filius. ita et templū filij eſt pater. de quo ipſe dixit·Ego de patre exiui ꝛ veni in mundū·

dominus piſcem grandem. vt de†
glutiret ionam† Et erat ionas ī vē
tre piſcis trib⁹ diebus et trib⁹ no
ctibus·† Et orauit ionas ad domi
num de vtero piſcis et dixit† Cla
maui de tribulatione mea ad do
minum·ꝛ exaudiuit me† De vētre
inferi clamaui ꝛ exaudiſti vocem
meam·proieciſti me in profunduꝫ
in corde maris. ꝛ flumen circūde
dit me· Omnes gurgites tui ꝛ flu
ctus tui ſup me tranſierūt. Et ego
dixi· Abiectus ſum a cōſpectu ocu
lorum tuorum· Ueruntamē ruſ⁹
videbo templum ſanctum tuum.
Circumdederunt me aque multe
vſqꝫ ad animam·abiſſus vallauit
me. pelagus opuit caput meū· Ad
extrema montium deſcendi· terre
vectes† circūdederūt me ieťnū† Et
ſubleuabis† de corruptione vitaꝫ
meam† domine deus meus† Cum
anguſtiaretur anima mea in me.
domini recordatus ſum. vt veni
at ad te oratio mea· ad templum
ſanctum tuum· Qui cuſtodiūt va
nitates. fruſtra† miſericordiaꝫ ſuā
derelinquent·† Ego autē in voce
laudis immolabo tibi· quecunqꝫ
voui reddam pro ſalute domino·
Et dixit dominus piſci† Euome il
lum. Et euomuit ionam in ari
dam·

† Sicut fuit ionas tribus diebus et trib⁹ noctibus in ventre ceti. ſic erit filius hominis trib⁹ d· et t. n. in c. t.
† Poſtqꝫ ſe ſoſpitē ſenſit in vtero ceti. conuertit ad exorandū miſericordiam dei
† chriſtus inter mortuos liber· in inferno viuens clamat· nō derelinques in inferno animā meam· n. d. ſ. t. videre corruptōem
† i· de vtero ceti qui ꝑ magnitudine ſua inſtar obtinet inferni.
qui ꝓbas renes et corda·
i· in inferno ꝑ quo in euangelio in corde terre. ſicut enim cor animalis in medio eſt. ſic infernus in medio terre eſſe ꝓhibetur.
quis abiectus tempe.
in ꝓfundo maris poſitus ꝓphetali ſpū alibi eſt·
aque mundi que limum trahūt ſecum. corp⁹ fouent· ſꝫ animam occidunt. que tamē chriſto nocere nō potuerūt. quia nō neceſſitate· ſꝫ voluntate ſuſcepat
† opinione hominum. alia litera concluſerunt. † et tamen nō dabis ſanctum tuuꝫ videre c.
† Nein morte corruptus in beſtie cibos trāſeam.
† hoc affectu blādientis. qꝛ cōmunem omnium deum beneficij magnitudine ſibi facit proprium† Cum in ventre ceti ex fragilitate carnis nihil ſpei relictuꝫ eſſet· recordatōe domini impoſſibilia vici·
ego ita. ſꝫ qui.
† ſibi paratam que nō relinquit hominem in vanitate ſꝫ expectat vt redeat·
† qui ꝑ ſalute multorum deuoratus
Meipm qui ſum hoſtia et pontifex.
† Precipit' ceto·abiſſis. et iferno· vt terris reſtituāt ſaluatorē· vt mortuos ſecum plurimos educat qui mortis vinculis tenebant'·
Ex imis vitalibus mortiſ uictrix vita ꝓceſſit·

Abiſſus valla· Abiſſus hic accipiunt' ꝯtrarie fortitudines· vel tormentis dedite poteſtates ad quas in euāgelio rogāt' demones ne cogant' ire vt torqueantur.
Pelag⁹ operuit. Hyſtoria patet ꝙ ionas venerit vſqꝫ ad ꝓfunda terrarum q̄bus q̄ſi vectib⁹ ꝛ colūnis dei volūtate terre globus ſuſtentat'·

All'. In chriſto hoīe ꝑncipale et q̄ſi caput fuit aīa ꝗ deſcendit ad inferiora loca·ubi aīe hoīm ſꝟ dyaboli ꝑtāte tenebāt' Iſti ſūt vectes q̇ ꝓhibēt aīas ab inferi exire. hos vectes frāgit dn̄s·et eos q̇ clauſi tenebāt' libat·

Cū anguſtiaret' Hec chriſto ꝯueniūt dū dicit. triſtiſ ē aīa m. v·a·m. Et iteꝝ. Pat in man⁹ tuas c. ſ·m.

Ut veniat ad. Id circo ī tribulatōne dei mem or fui vt d' extremo mari orō ad celos ſcādat. ꝛ veniat ad tē plū ſāctū tuū ī q̇ eťna beatitudīe frueri. petit aūt q̄i pōtifex. vt orō ſua aſcēdat ad deū ut ī corpe ſuo ꝑpl's libet'.

Qui cuſtodiūt Cūꝫ oīa ſint vanitas oēs ex neceſſitate faciunt vanitatē· ꝟ ñ oēs cuſtodiūt q̄ſi theſauꝝ nec diligūt qđ faciunt Non ꝗ toti humano generi miſericordiam denegat·

De⁹ nat'a miſericorſ pat⁹ eſt vt ſaluet ꝑ clementiā q̇s ſaluare nō pōt ꝑ iuſticiā· ſed nos miſericordiā ſe offerentem vicio noſtro relinq̇mus· Et nota ꝙ propheta ī vētre ceti ſui ꝑiculi oblit⁹· de nat'a reꝝ generali ſententia phyloſophatur.

Iudei dū fuāt traditōes hoīm· mādata dei q̇ ſꝑ miſtus coruꝫ fuerat derelinquunt· Ego aūt in voce· Chriſt⁹ añ paſſionem qdammō fugerat obedire deo· dū dicit Nō ē bonū dare panē filiorū c· Et iteꝝ· Pat' ſi poſſibile eſt t. a. m· c. i. Sꝫ p⁹ reſurrectōꝫ per fidos relinquens ſponte ꝑdicat mūdo qđ fuerat imꝑatū ante paſſionem.

Quecūqꝫ voui. In paſſione nos oēs vouit patri. vt nō ꝑiret aliq̇ſ de hiſ q̇ ſibi erāt dati·ꝑ ſalute omniū ꝓmiſit· nec faciamus eū mendacem mundi ſimus vt offerat patr.

Ca. ·III.

Non dicit' ꝓphete quare non feciſti quod ꝑcepe ram· ſufficit ad correctōꝫ
naufragij deuoratio· vt qui imꝑantē nō ſenſerat ſentiat dn̄m liberantem.
mundum
Pater ego a meipo non loquor·
† a morte Sine mora obediens
filium † chriſt⁹
ꝑ apoſtolos ꝑceptum

Et factū eſt
verbum domi ad
ionam ſcđo dicens· Surge ꝛ va
de ad niniuen ciuitatem magnam
ꝛ ꝑdica in ea ꝑdicationem quam
ego loquor ad te·† Et ſurrexit† io
nas ꝛ abijt in niniuen iuxta verbū

Ca. III

Et factū eſt Hoc totū ꝙ iubet'. ꝙ obedit· ꝙ ñ vult· ꝙ iteꝝ velle cogit' ꝙ ſcđo patris voluntatē exequitur· chriſto ꝯuenit ex forma ſerui·
Et ſurrexit· All'· Chriſtus poſt inferos proprie ſurgere dicitur· et ꝑdicare· quando apoſtolos mittit ad baptiſandum homīes in noīe patriſ et filij et ſpirituſſancti· hoc eſt iter trium dierum. ꝟ tn̄ ſacramentū humane ſalutiſ via vni⁹ diei. i· vnius dei confeſſione ꝑficit'. Iona·i. chriſto in aplis ꝑdicante. q̇ dixit. Ego vobiſcū ſum vſqꝫ ad cōſūmatōem ſeculi·

Et niniue erat. Tam ampla erat niniue vt vix poſſet circuiri itinere dierum triū. At ille memor precepti et ſui naufragij iter triū dierum feſtinatōne vnius diei cōpleuit. Quidam vero dicūt quod in tercia parte ciuitatis tm̄ predicauerit. et ſtatim predicatōnis ſermo ad reliquos peruenit.

Nō dixit tribus diebus et noctibus. uel vno die et nocte. ſed abſolute diebus et die. vt oſtēderet in miſterio trinitatis et cōfeſſione vnius dei nihil eſſe tenebroſum.

Adhuc. xl. dies. Adhuc tres dies et niniue ſubuertetur. ſcd'm lxx. ſiue per. xl. dies ſiue per triduū idē chriſtus ſignificatus ē per. xl. ſ. quia per egit cū diſcipulis ſuis poſt reſurrectōnem. xl. dies et aſcēdit in celū. per triduū quia tercia die reſurrexit.

Nō ē prophecia deſcēdens de preſcia dei vbi oia ſic ſūt ita permanēt ſed eſt cōminatō ad correctōnem proponēs iuſtam vltionē ſcd'm preſentia peccata niniuitarum.

Quadragenarius cōuenit peccatoribus ad penitentiā et ieiunium et orōem. et ſaccum et lacrimas. et deprecandi perſeuerantiam. hoc numero moyſes et helias et ipſe chriſtus ieiunauerūt. hic numerus nobis indicit ad preparandas aias noſtras ad eſum corpis chriſti.

Pulcer ordo. Precipit deus propheta. propheta predicat ciuitati prius viri credunt. illis predicantibus ieiunium. oīs etas induit ſacco. Viri nō ſaccum ſed ieiunium predicat tm̄. ſed illi quibus penitentia precipitur. ieiunio ſaccum addunt. ut inanis vēter et luctuoſus habitus deū fortius deprecēt.

Qui offenderāt deum luxu et ambitione eorum damnationē placant per que prius offenderant. prius ieiuniū quod deo in occulto offert. deinde ſaccus quod exterius hominibus exhibetur.

Hiero. Niniue ſcz euerſa eſt niniue que mala erat et bona edificata. que nō erat ſtātibus menibus et domibus euerſa ē ciuitas in perditis moribus. et quamuis nō ſit factū quod illi homines timuerūt iona prophetāte futurum. factū ē tm̄ quod fuerat deo precipiente predictū.

Et peruenit verbū. Electis infirmis et ignobilibus mūdi. tādē ad philoſophos et potētes qui mūdū regere videbātur peruenit verbū chriſti. prius petrus piſcator intrat. deinde cyprianus prius ydolatra. tādē credit et factus aſſertor veritatis poſt auditū ſermonē ione carthaginenſes ad penitentiā vocat. et chriſtū publice predicat. ecce rex niniue de ſolio ſurgit. purpurā ſacco. vnguenta luto. mūdicias ſordibus cōmutat. difficile ē potētes et eloquētes in mūdo ad chriſti humilitatem conuerti.

domini. Et niniue erat ciuitas magna itinere dierum trium. Et cepit ionas introire ciuitatē itinere diei

(chriſtus ſtās in templo clamat. qui ſitit veniat ad me et bibat. omnis vero ſermo chriſti quia de magnis agit clamor dicitur)

vnius. et clamauit et dixit. Adhuc. xl. dies et niniue ſubuertetur

(Preputium credit circumciſio infidelis manet) (qui veniunt in perfectum virum in etatē chriſti)

Et crediderunt viri niniuite in domino. et predicauerūt ieiunium. et

(Saccus et ieiunium arma ſunt penitentium) (quia nullus ſine peccato. nec infās vnius diei)

veſtiti ſunt ſaccis a maiore vſque ad minorem. Et peruenit verbum ad

(humiliauit ſe deponēs altitudinem potentie et eloquētie)

regem niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo. et abiecit veſtimentum ſuum a

(penitētie pro preteritis malis.)

ſe. et indutus eſt ſacco. et ſedit in

(Sordibus nō ſenſuum ſed verborum)

cinere et clamauit et dixit in niniue ex ore regis et principum eius dicens. Homines et iumenta. et boues et pecora nō guſtent quidquā

(Rationales) (Stulti) (homines et iumenta ſaluabis dn̄e.) (Prudentes) (Simplices.)

nec paſcantur. et aquam nō bibāt.

(Lugubri habitu merore et triſticia que metaphorice ſaccus dicitur)

et operiantur ſaccis homines et iumenta et clamēt ad dominū in fortitudine. et conuertatur vir a via ſua mala. et ab iniquitate que eſt in manibus eorum. Quis ſcit ſi conuertatur et ignoſcat deus. et reuertatur a furore ire ſue. et nō peribimus. Et vidit deus opera eorum quia

(ad dominum.) (que ex ſe.) (Nō tātum in cogitatōe. ſed et in opere.) (conuerſis) (ſic) (quē iā pene cepit effundere) (eo conuerſo)

conuerſi ſunt de via ſua mala. et miſertus eſt deus ſuper maliciam quam locutus fuerat vt faceret eis et non fecit.

(afflictōnem.)

Ca. IIII

Et afflictus eſt ionas afflictione magna. et iratus eſt et orauit ad dominum. et dixit. Obſecro domine. nūquid non hoc eſt verbum meum cū adhuc eſſem in terra mea? Propter hoc preoccupaui vt fugerem in tharſis? Scio enim quia tu deus clemens et miſericors es. patiēs et multe miſeratōnis. et ignoſcens ſuper malicia. Et nunc domine tolle queſo animam meam a me. quia melior eſt mihi mors quam vita. Et dixit dominus. Putas ne bn̄ iraſceris tu? Et egreſſus eſt ionas de ciuitate. et ſedit contra orientem ciuitatis. Et fecit ſibimet vmbraculum ibi. et ſedebat ſubter illud in vmbra. donec videret quid acci

(Dicturus ſe iuſte voluiſſe effugere. quodāmodo in iuſticie arguit deū. querelas ergo ſuas obſecratōis exordio temperat. quod enim ait. Obſecro. blandientis affectu legendum eſt. pro quo in hebreo legitur. anna que eſt interiectō blādientis)

(Triſtis eſt anima mea vſque ad mortem. Et iterū In manus tuas d. c. ſ. m.)

(Vivēs vnam gentem iſraelis ſaluare non potui. moriar et totus mūdus ſaluabitur.)

(mundi.) (quia tunc de niniuitis cū eo nullus habitare poterat)

(Sedet tanquam iudex. vel a mai eſtate ſua contractus)

(more ſcripture humanos deo iūgit affectus)

Et vidit deus. Et tūc niniuitis et quotidie populis mūdi cōminatur deus vt agāt penitentiā. Qui ſi cōuerſi fuerint ipſe quoque ſētētiā cōuertit et populi cōuerſione mutatur.

Nō audiuit verba que iſrael ſepe ſolebat promittere. faciemus oia que cūque dixerit nobis dn̄s. ſed opera cōſpexit qui mauult vitā quam mortē peccōris. Videns mutata opera libēter mutat ſententiā. Potius dicamus quod perſeuerauit in propoſito ſuo. a principio volēs miſereri. Nō enim punire volebat nec punitus erat qui cōminabatur.

Ca. IIII.

Et afflictus eſt. Nō cōtriſtatur quod gētium multitudo ſaluatur. ſed quod videt gētē ſuā perire. et ſe de tāto numero prophetarum electū qui per ſalutem aliorum ruinā populi ſui nūciaret. iā quodammō de ſalute deſperans iſraelis. Sic dn̄s fleuit ſuper hieruſalem. et noluit panē filiorum mittere canibus. Apoſtoli quoque primum predicāt iſraeli. Paulus etiam optat anathema eſſe pro fratribus ſuis.

Pulcre ionas id ē dolēs triſtis ē vſque ad mortē. quia ne periret populus iudeorum quantū in ſe fuit multa perpeſſus fuit. laborioſus propheta peregrinatōe et naufragio pregrauatus

Scio enim. q. Sciebā te miſericordē et hoc eſſe facturum. nolui nūciare truculentum. ſed volui fugere in tharſis. i. vacare cōtēplatōni. et in mare huius ſeculi quiete et ocio perfrui. dimiſi domū meā egreſſus de tuo ſinu. Si dicerē te ignoſcentē et miſericordem nullus ageret penitentiā. Si crudelem iudicem. ſciebā hoc nō eſſe tue nature. In hoc ergo ambiguo malui fugere quam vel ipenitētes lenitate decipere. vel de te predicare quod nō eras. Tolle ergo animā meā.

Propheta triſtatus vult mori. ne cōuerſa multitudine gētium iſrael pereat in eternū.

Putas ne. Nō ait male iratus es. ne videatur reprehēdere cōtriſtatū. nec ait. bn̄ iratus es. ne ſue ſentētie cōtrairet. ſed interrogat ipm iratū vt vel cauſas ire reſpōdeat. vel ſi ille tacuerit verum dei iudiciū ex eius ſilentio cōprobetur.

Et egreſſus eſt. Jonas. i. columba vel dolēs egreditur de ciuitate quam edificauit caim et habitat contra orientē vnde ſol oritur. et ibi eſt in tabernaculo ſuo. labentia quoque tempora expectat. cōtemplatus quid ciuitati mūdi eueniat. Antequam niniue ſaluaretur per euangeliū chriſti. et arc. et cucurbita et verus oriēs

manifeſtaret᷑. ionas erat ſub vmbraculo. q̄r nōdum erat apta veritas.

¶ Et p̄parauit. In hebreo cici on legit᷑ p cucurbita q̄ cito ſurgit ⁊ cito areſcit. compatur iſraeli p̄uas rad ces mittenti in terrā. ⁊ conāti vt in altū ſuſtollat᷑. ſ altitudinē cedrorū dei vel abietū non equanti.

¶ Cucurbita vel hedera genus virgulti. l᷑ arbuſcule lata habentis folia. ⁊ denſiſſimā vmbram ſuſtinentis. q̄ p terram ſerpit. et ſi ne amminiculis q̄bus innitat᷑ altiora nō appetit. Sed hanc p̄parauit deus. vt ſine aliquibus ſuſtentamenꝰ in altum ſubito ꝯſurgens vm braculum p̄beret ꝓphete. In quo oſtenſa dei virtus eſt huic hedere vl᷑ cucurbite compatur iſrael. qui quondā ſub vmbra ſua ꝓtexit ionam .i. chriſtum conuerſionem gentium p̄ſtolantem nec p̄uam leticiā tribuit ei faciens vmbraculum poti⁹ q̄ꝫ domum habens tectorū imagines. non habēs fundamenta.

¶ Et parauit. Quidam vermem ⁊ ventū vrentem romanos intelligunt. q̄ poſt reſurrectōnem chriſti iſrael deleuerunt.

¶ Putas ne bene. Supra niniuitis penitentib⁹ ⁊ ſaluatis. ſimiliter interrogatus ꝓpheta nichil reſpondit. ſed interrogatōnem dei ſilentio ꝓprobauit. ſciens enim deū clementem. et ignoſcētem malicijs. de ſalute gentium non dolebat ſ h quia inſiccata cucurbita aret iſrl᷑. ⁊ cuꝫ diſtinctōne interrogatus eſt. bene iraſceꝛis tu ſup hederam. confidēter dicit. bene contriſtor ego vſq; ad mortem. Non enim ſic volui ſaluare alios vt p irent alij. non ſic lucrari alienos vt perderē meos. Sic chriſt⁹ plāgit hieruſalē vſq; ad morteꝫ non ſuam. ſed iudeorum. ut moriantur negantes. et reſurgant dei filium cōfitētes.

deret ciuitati. Et p̄parauit domin⁹
(ſ ſubito mira dei virtute.)
deus ederam. et aſcendit ſuper caput ione. vt eſſet vmbra ſuper caput eius ⁊ ꝓtegeret eum. Laborauerat enim. Et letatus eſt ionas ſup edera leticia magna. Et pauit
(ſ chriſtum qui dicit. ego ſum vermis et non homo)
deus vermem aſcenſu diluculi i
(ſ que anteq̄ꝫ oriret᷑ ſol iuſticie virebat. ſꝫ ſurgente chriſto deſertum eſt vmbraculum ab auxilio dei et omnē virorem ꝑdidit.)
craſtinum ⁊ ꝑcuſſit ederam ⁊ exaruit.
(ſ cuius luce diſcuſſe ſūt tenebre niniuitarum)
Et cum ortus fuiſſet ſol. pre
(Vn̄ in oſee. adducet dn̄s ventum vrenteꝫ de deſerto aſcendētē. et ſiccabit venas eius et deſolabit fōtes eius.)
cepit domin⁹ vento calido et vrēti. ⁊ ꝑcuſſit ſol ſuper caput ione et
(ſ cum iſraele ſ In baptiſmate vt in lauacro recipiat humorem quem in negatōe ꝑdiderat. Vn̄ petrus arctibus iudeis loquitur. Penitenciam agite. et baptiſet᷑ vnuſquiſq; veſtrum et accipietis donum ſpiritusſancti)
eſtuabat. Et petijt anime ſue vt moreretur. Et dixit. Melius eſt mihi mori q̄ꝫ viuere. Et dixit dominus
(ſ Pater. ſ illi.)
ad ionam. Putas ne bene iraſceris ſup ederam. Et dixit. Bene iraſcor ego vſq; ad mortem. Et dixit
(ſ fili ſ iudeis dānatis.)
dominus. Tu doles ſup edera in qua n̄ laboraſti neq; feciſti. vt creſceret. que ſub vna nocte nata eſt
(ſ .i. tpe ante aduentum chriſti. ſ quādo ſol iuſticie occubuit ei)
et ſub vna nocte ꝑijt. Et ego non
(ſ p quam ſignat᷑ eccleſia. in qua maior eſt numerus q̄ꝫ .xij. tribuū iſrael.)
parcam niniue ciuitati magne. in qua ſunt pluſ q̄ꝫ centū vigiti milia hominuꝫ. qui neſciunt quid ſit inter dexteram ⁊ ſiniſtram ſuam. et
(ſ multus numerus irratōnabilium)
iumenta multa.

¶ Non laboraſti. quantuꝫ in populo gentium. vnde iſrael confitenter loquit᷑. ecce tot annis ſeruio tibi. nunq̄ꝫ dediſti michi hedum. ſ huic q̄ deuorauit ſubſtantiā cum meretricib⁹ occidiſti vitulū ſaginatū. Qui nō confutat᷑ in hoc. ſ audit. om̄ia mea tua ſūt. Epulari aūt oportebat pro reuerſione fratris. p gentib⁹ ſiq̄dem p̄cioſus ſanguis chriſti effuſus eſt ⁊ ipſe ad inferos deſcendit. vt populus ille celos aſcenderet. Nullus tantus labor fuit p filijs iſrl᷑. Unde ⁊ ipſe minori fratri inuidet.

¶ Pluſq̄ꝫ centum viginti. Hoc poteſt intelligi de etate lactentiū que innocens ⁊ ſimplex. ⁊ cum tantus ſit numerus ꝑuulorū. patet q̄ꝫ mag eſſet multitudo ꝑuectioris etatis. Vel cū niniue ſit magna vrbs ⁊ i domo magna ſint vaſa non ſoluꝫ aurea ſ ⁊ fictilia poteſt dici q̄ꝫ erat plurima multitudo. q̄ an̄ actaꝫ penitentiā ignoraba tquid eſſet inter bonum ⁊ malum.

¶ Incipit ꝓlogus in micheā prophetam

TEmporibus ioathe. achaꝫ. ⁊ ezechie regum iuda. micheam ꝓphetam ad hanc ꝓphetiam ſpiritu ſancto repletum fuiſſe. lectio ipa demonſtrat. Sed de ſupradicto numero regum ioathan ⁊ ezechiā deo ob religionē placuiſſe: hyſtoria quarti libri regum. et ſecundi paralipomenon indicat. Achaꝫ vero derelicto deo. ydola ſamarie q̄bus etiā filios ſuos in ſacrificium igni concremādos obtulerat coluiſſe conſtat. Quamobrem deus ſamariam que reges iſrael et iuda memoratorum ſimulacrorū ſuperſtitione fefellerat increpans. indignationem ſuam in eam ꝓceſſuraꝫ comminatus eſt. Populo etiaꝫ iſrael p̄uaricatori. ⁊ principib⁹ eiuſ qui eundem populum fallaci ſuaſione ad ydola colenda compulerant. verbis in ſequentibus captiuitatem et interitum affuturā denunciauit.

¶ Incipit argumentum.

MIcheas de moraſthi coheres chriſti. vaſtatōem annūciat filie latronis. et obſidionem ponit contra eam. q̄a maxillam ꝑcuſſerit iudicis iſrael.

¶ Ca. .I.

(ſ hoc eſt ſ quod erat in pricipio apud deū. ſ Patris.)
VErbum domi
(ſ qui interpretatur humilitas.)
quod factum eſt ad mi
(.i. hereditas)
cheam moraſtitem in diebus ioathan achaꝫ. ⁊ ezechie regum iuda
(ſ ſpūaliter.)
q̄d vidit ſup ſamariam ⁊ hieruſalē

¶ Ca. .I.

Verbū domi. q̄d Premittit᷑ titulus ꝓphetie. Humili et coheredi chriſti fit reuelatio. et de peruerſis dogmatibus. ⁊ de eccleſia ſi aliqua peccata commiſerit.

¶ Sermo dei q̄ ſemp ad ꝓphetas deſcendit fit quoq; ad micheaꝫ qui interpretatur humilitas. ad micheā de moraſti q̄ vſq; hodie iuxta eleutheopoli vrbem paleſtine n̄ grandis viculus eſt. ⁊ interpretatur heres. Pulcre autē humilitas q̄ inter virtutes p̄cipua ē. de ſpe hereditatiſ dei naſcit᷑. humilitas h̄ n̄ intelligit᷑ q̄ venit d᷑ cōſcientia peccatorū. ſ q̄ inter virtuteſ ponitur Unde dicitur. Humiliamī ſub potēti mānu dei. Et qui ſe humiliauerit exaltabit᷑. Et dominus. Diſcite a me q̄a mitis ſum ⁊ humil᷑ corde. Quomodo ergo apud nos votiua ⁊ quaſi ad ꝟtutis auſpicium imponuntur vocabula. verbi gratia. victoris. caſti. pij. ꝓbi. et appellatiua ꝟtuntur in ꝓpria. ſic et apud hebreos micheas ⁊ abdias. ⁊ zacharias. ceterorūq; ſimilia: ex virtutum vocabulo liberis a parentib⁹ ſunt impoſita

¶ Micheas ſm̄ hebraicā ꝟitatem ſextuſ eſt. vn̄ q̄ſi in corde voluminis poſit⁹: debet ꝓfunda cōtinere miſteria.

¶ Sub ozia ceperūt ꝓphetare. oſee. amos yſaias. Sub ioathan filio oſie incipit ꝓphetare micheas. ꝓph̄at etiam ſub achaꝫ. ⁊ ſub ezechia ſub q̄ .x. trib⁹ captiuate ſunt ab aſſirijs ⁊ q̄a ꝑmum ſamaria metropol᷑ .x. tribuū captiuata eſt. deinde hieruſalē: ꝓphe imponit᷑ titulus: ꝑmo de ſamaria. ſecūdo de hieruſalem.

¶ Miſtice. p ſamariā heſes. p hieruſalem eccleſia deſignat᷑. Samaria enī ſibi fecit de ꝓprio ſenſu vitulos aureos pulchros in ſupficie. ſed vitalem